

Митрополит Јоаникије: Косовска пјесма је основно значење у нашој епској поезији



Невладино удружење Савез гуслара “Душаново царство” је у недјељу, 15. јануара у крипти Саборног храма Христовог Васкрсења у Подгорици одржало вече гусала посвећено Косову и косовском завјету насловљено стиховима из Горског вијенца “Надање се наше закопало на Косово у једну гробницу”. Ово вече Вече је благословио и на тему Косова бесједио Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

У уводном дијелу обраћања Владика је истакао да срж нашег епа јесте Косовска епска пјесма, као и све јуначке пјесме које су се пјевале послје Косова: “Срж нашег епа је Косовска епска пјесма и све оне епске јуначке пјесме које су се пјевале послје Косова можемо сагледати као наставак Косовског циклуса па чак у извјесном смислу тако можемо сагледати и Горски Вијенац. Када Његош пјева о боју на Вртијељци па помиње јуначке подвиге Баја и српских соколова, каже на једном мјесту: Благо томе ко се ту нагнао, већ га ране не боле косовске.”

Митрополит Јоаникије је затим истакао да је исцјељење косовске ране било

ослобођење Косова у коме су подједнако учествовале Србија и Црна Гора: "Свака наша побједа послје Косова над Турцима па и над другим окупаторима била је лијек српском народу косовскијех рана и Црна Гора се у том смислу прославила заједно са Брдима, Херцеговином, Рашком и коначно исцјељење косовске ране било је ослобођење Косова 1912. године у коме су подједнако учествовале Србија и Црна Гора. Како је краљ Никола једном рекао: Нас два стара српска краља, он са Цетиња и Петар из Београда."

Владика је потом подвукао да ниједан уџбеник етике од Аристотела до данас, нема такву етику као што има наша епска поезија: "Обично се епске пјесме зову јуначким пјесмама, мада, може бити и епска пјесма а да нема никаквог ратног окршаја. Међутим, мора да пројави неке идеале које народ његује вјековима и које сматра изузетно вриједним. Рецимо, таква пјесма је "Диоба Јакшића" срећом нема никаквог сукоба, нема крви, али има унутрашњу драматику и има етику највећег могућег нивоа. Ниједан уџбеник етике од Аристотела до данас, нема такву етику као што има наша епска поезија само што је треба открити."

Указао је и на запажање Јохана Волфганга Гетеа који је културу, духовност и традицију нашег епа довео у везу са достојанством и државношћу, рекавши да смо ми народ који има дубоко срце и памћење, ано што је Његош говорио: "Српски Хомер је у нашој епској поезији", његош је заправо указао на то да само велики народи имају еп. Гете кад је први пут прочитао неколико српских епских пјесама, рекао је: "Народ који има овакву поезију заслужује боље мјесто међу осталим народима и заслужује да има пуну слободу". "Видите како један велики Гете доводи у везу културу, духовност, традицију који садржи наш еп са достојанством тог народа па чак и са слободом и са државом", нагласио је Владика.

Митрополит Јоаникије је подсјетио да смо преко косовских пјесама ми заправо допрли до најдубље основе нашег епа: "Косовска пјесма је основни тон, основни рефлекс, основни стих, основно значење у нашој епској поезији. Преко косовских пјесама ми смо заправо допрли до најдубље основе нашег епа. Јер еп обухвата и историју и морал и мисаоност и храброст, јунаштво, без јунаштва и храбрости нема епске поезије, али, допире и до трагедије, а трагедија је нешто што има вриједност када човјек страда због истине и правде у овоме свијету и када се добровољно жртвује."

"Један наш велики историчар на једном скупу хвалио је много епску поезију и он је рекао да она има највећу вриједност. "Нађите ми једног епског јунака који је љубоморан, не постоји!", говорио је. Заправо, очигледно је да ти неки

земаљски пориви, земаљске слабости јесу превазиђене код великих јунака, као што је превазиђен и страх од смрти, а то може само у религији и у епској поезији”, закључио је Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

У програму су учествовали: Хор Српског пјевачког друштва “Светосавник” под управом госпође Ратке Вујачић, а наступили су и етно појци Бранка Зечевић, Бојана Радовић и Маша Војводић

Уз струне гусала о Косову су пјевали гуслари: Саша Лакетић, Максим Војводић, Милета Пантовић, Горан Перовић, Миладин Анђелић, Лука Ераковић, Рајо Војиновић, Здравко Кнежевић, Миленко Калезић, Исак Симићевић и Радован Радовић.

Водитељ програма био је новинар и публициста Миљан Живковић.

[Гусларско вече: Надање се наше закопало на Косово у једну гробницу](#)

mitropolija.com